

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sós Tamás ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, az **alperesi képviselő neve (cím)** által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2019. május 7. napján meghozott 27.P.20.821/2017/29. számú ítélete ellen a felperes részéről 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Néhai **P.T-né** és felperes neve 2016. október 5-én feljelentés kiegészítést terjesztettek elő a Pesti Központi Kerületi Bíróságon becsületsértés alapos gyanúja miatt **B-Cs. L., D.-né R.A., B.E. és S.M.** ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. szeptember 15-én meghozott 1.Bpk.21.660/2016/7. számú végzésével kapcsolatban. Eszerint **D.-né R.A.** mentálhigiénés munkatárs 2015. október 15. napján **B.Zs.** intézményvezető irodájában azt állította, hogy **P.T-né** kijelentése szerint **felperes neve** „milliókat tett zsebre” az ő jóvedelméből.

2017. január 6. napján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Bpk.22.898/2016/3. számú végzésével tájékoztatta **P.T-né**t, hogy a bíróság a feljelentést új számra lajstromoztatta, a terhelt bűnösségének bizonyítása a magánvádlót terheli. Erre tekintettel felhívta, hogy 8 napon belül jelentse be, a feljelentést a fenti személyekkel szemben továbbra is fenntartja-e. Amennyiben a feljelentést fenntartja, nyilatkozzon, hogy a kifogásolt kijelentésekről mikor szerzett tudomást. Egyben figyelmeztette, hogy amennyiben a feljelentés pontosításnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, úgy a bíróság törvényes vád hiányában az eljárást megszünteti. **P.T-né** és **felperes neve** a felhívásra úgy nyilatkoztak, hogy a kifogásolt kijelentésekről 2015. november 6. napján szereztek tudomást.

2017. február 24-én a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Bpk.22.898/2016/7. számú végzésével a becsületsértés vétsége miatt **B-Cs. L., D.-né R.A., B.E. és S.M.** feljelentettek ellen indult büntetőeljárást megszüntette. A végzés indokolása az alábbi mondatokat tartalmazza:
„A feljelentés szerint **D.-né R.A.** 2015. október 06. napján a **V. Otthona (cím)** mentálhigiénés csoport irodájában azt állította **P.T-néről**, hogy **P.T-né** korábban azt a kijelentést tette: **R.T.**

milliókat tett zsebre a feljelentő jövedelméből. **B-Cs. L.** és **B.E.** 2015. november 06. napján azt állították az intézményvezető irodájában, hogy **P.T-né** ezen kijelentését mindketten hallották. A feljelentésben foglaltak szerint **S.M.** főnövről **D.-né R.A.** azt állította, hogy jelen volt, amikor a feljelentő azt a kijelentést tette, hogy **felperes neve** „milliókat tesz zsebre” az ő jövedelméből.” Mivel a feljelentő a sérelmezett kijelentésekről 2015. november 6. napján szerzett tudomást, de a 30 napos határidőn túl, 2016. október 5. napján élt magánindítvánnyal, a Btk. 30. § a) pontja, a Be. 267. § (1) bekezdés e) pontja és 501. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

A végzéssel szemben **felperes neve** fellebbezést terjesztett elő. Fellebbezésében sérelmezte, hogy az eljáró bírósági titkár elfogultan, részrehajló módon, szándékosan ferdítette el a cselekmények idejét, helyét, szereplőit. Ő nem **R.T.**, hanem **felperes neve**, másrészt a feljelentés kiegészítésében nem az olvasható, mint a végzés indokolásában. A fellebbezés kiegészítésben az szerepel, hogy **D.-né R.A.** 2015. október 15. napján **B.Zs.** intézményvezető irodájában állította **P.T-néról**, hogy **P.T-né** a következő kijelentést tette többször is: **felperes neve** milliókat tett zsebre az ő jövedelméből. 2017. április 11. napján a alperes neve, mint másodfokú bíróság 29.Bpkf.6836/2017/2. számú végzésével a fellebbezést elutasította arra tekintettel, hogy a fellebbezés nem jogosulttól származik.

2017. szeptember 7. napján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11. sorszámú végzésével a 7. sorszámú végzés indokolás részének feljelentést ismertető részét az alábbiak szerint javította ki: „a feljelentés szerint **D.-né R.A.** 2015. október 15. napján a **V. Otthona (cím) B.Zs.** intézményvezető irodájában azt állította **P.T-néról**, hogy **P.T-né** korábban az alábbi kijelentést tette: **felperes neve** milliókat tett zsebre a feljelentő jövedelméből. A feljelentésben foglaltak szerint **S.M.** főnövről **D.-né R.A.** azt állította, hogy jelen volt, amikor a feljelentő azt a kijelentést tette, hogy **felperes neve** milliókat tett zsebre.” A végzés indokolása szerint a bíróság megállapította, hogy a 7. sorszámú végzés indokolás részének feljelentést ismertető részében több adat tévesen került rögzítésre, ami nyilvánvalóan név-, szám, illetve más hasonló elírásra vezethető vissza, ezért a Be. 261. § (1) bekezdés alapján a kijavításról rendelkezett.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy alperes a jóhírnevét, becsületét súlyosan megsértette. Arra hivatkozott, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróságon folyó perben az 1.Bpk.22.898/2016/7. számú végzés indokolásában az alperes valótlan tényeket állított, mert nem 2015. október 6. napján, hanem 2015. október 15. napján, és nem a mentálhigiénés csoport irodájában, hanem **B.Zs.** intézményvezető irodájában történtek az események. Sérelmezte, hogy az eljáró bírósági titkár azt nem közölte, hogy **P.T-né** a neki tulajdonított kijelentés elhangzását határozottan tagadta. Ezért felmerül a gyanú, hogy dr. **S.E.** bírósági titkár azért ferdítette el a cselekmény idejét és helyét, hogy a későbbiekben még nehezebb legyen kibogozni az igazságot, így a becsületsértők mentesüljenek tettük következményeiről. Véletlenül nem lehet pontos időt és pontos helyet így elvéteni, a bírósági titkár szándékosan írt valótlanságot, érintkezésbe lépett a becsületsértőkkel és velük egyeztetve, az ő sugallatukra hozta meg a végzést. A 7. sorszámú végzés indokolásának második bekezdése szerint még múlt időben hangzott el a kijelentés „milliókat tett zsebre”, azonban az indokolás harmadik bekezdésében a múlt időben elhangzott kijelentés jelen idejűvé változik „milliókat tesz zsebre”. Tehát a végzés szerint **P.T-né** azt állítja, hogy most is milliókat tesz zsebre az ő jövedelméből. Ezzel a bírósági titkár csatlakozott a négy becsületsértőhöz és most már ő is **P.T-né** és **felperes neve** becsületébe gázolt, ami kimeríti a Ptk. 2:45. § (1) bekezdésében foglaltakat. Hivatkozott arra, hogy a PKKB elnökhelyettese által írt válaszlevél az alábbiakat tartalmazza: „E körülmény álláspontom szerint egyszersmind magyarázatul is szolgál az elírás okára, mivel az 1.Bpk.21.660/2016. számon folyamatban volt büntetőügyben hozott megszüntető végzés tervezetét is feltehetően a panaszával érintett bírósági titkár készítette.” Előadása szerint a „milliókat tesz zsebre” jelen idejű kijelentést **P.T-né** soha, sehol nem mondta,

tehát lényeges ténnyel kapcsolatos valótlan, hamis állítást írt le egy közokiratban. A múlt idő „TT”-jét elérni véletlenül nem, csak tudatosan, szándékosan lehet. A klaviatúrán nagyon nehéz két „TT” betűt úgy melléütni, hogy először „S”, majd „Z” legyen belőle, ezt csakis tudatosan lehet. Hivatkozott a Ptk. 2:43. § d) pontjára, a 2:45. §-ra, és a 2:51. § (3) bekezdésre.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elismerte, hogy a 7. sorszámú végzés pontatlanul ismertette a feljelentést, a cselekmény pontos helyét és idejét illetően, továbbá a határozat egy helyütt igeidőt vétett, ez azonban az eljárás menetére semmilyen kihatással nem volt, a bíróság érdemben nem bírálta el a feljelentésben foglalt cselekményt, tényállást nem állapított meg. A végzést meghozó bírósági titkárnak érdeke nem fűződhetett ahhoz, hogy az indokolás feljelentést ismertető része pontatlan legyen, mivel ez nem volt kihatással a határozathozatalra. Az indokolásban elegendő lett volna a magánindítvány elkésettségét megalapozó tények rögzítése. A keresetben foglaltakkal szemben az alperes nem sértette meg a felperes személyiségi jogait, döntött a felperes magánindítványáról úgy, hogy az első határozatban tényszerűen meglévő hibákat egy újabb végzéssel kijavította. Hivatkozott rá, hogy fogalmilag kizárt a büntetőbíróság határozatainak és az egyes eljárási cselekmények tartalmára vagy éppen a büntetőeljárás lefolytatására személyhez fűződő jogok sérelmét alapítani. Ezen túlmenően a bíró által elkövetett eljárási szabálysértés önmagában személyiségvédelmet nem alapoz meg, annak megállapítására csak az ad alapot, ha az eljárási szabálysértést a fél személyiségének lényegét alkotó ismérvek miatt követték el, amelyről a perbeli esetben nem beszélhetünk.

P.T-né I. rendű felperes a per során 2018. december 16-án elhunyt, az elsőfokú bíróság 2019. május 1. napján jogerőre emelkedett végzésével a pert I. rendű felperes vonatkozásában megszüntette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket. A kereset elbírálásánál a Ptk. 2:51. § (1) bekezdését és a Pp. 164. § (1) bekezdését hívta fel.

A felperes a jogsértés bizonyítására egy klaviatúra fényképét csatolta be, ezzel kívánta bizonyítani, hogy a két „TT” helyett „SZ”-t csak szándékosan lehet leütni. Abból azonban, hogy a klaviatúrán a „T” betű, valamint az „S” és a „Z” betűk nem egymás mellett vannak, nem következik, hogy az eljáró bírósági titkár szándékosan, a becsületsértő személyekkel összejátszva, tudatosan használt jelen időt a „milliókat tesz zsebre” megfogalmazásnál. Az elírás nem pusztán azt jelenti, hogy a klaviatúrán szereplő betű melletti betűt üti le véletlenül a leíró, hanem azt is, hogy elhallás vagy pusztán figyelmetlenség miatt kerül más, helytelen kifejezés leírásra. A 7. sorszámú végzés több helyen pontatlanul idézte a feljelentés kiegészítésében foglaltakat, ezeket azonban a felperes kérelmének megfelelően a 11. sorszám alatti kijavító végzéssel a bíróság korrigálta. Az, hogy figyelmetlenség, elírás folytán a sérelmezett végzés a feljelentés kiegészítésében szereplő helyszínt és dátumot pontatlanul tüntette fel, valamint a végzés a „milliókat tett zsebre” helyett a „milliókat tesz zsebre” mondatot tartalmazza, személyiségi jogsértést nem valósít meg. Értékelte, hogy a felperes által sérelmezett nyilvánvaló elírásokat alperes a Be. 261. § (1) bekezdés előírásainak megfelelően kijavította. Az, hogy az alperes a sérelmezett végzésben a helyszínt, időpontot pontatlanul rögzítette, valamint igeidőt is vétett, a jóhírnévhez, becsülethez való jog megsértésének megállapítására nem alkalmas.

Az elsőfokú ítélet szerint a sérelmezett végzés a büntetőeljárást elkésettség miatt szüntette meg, így a döntésre semmilyen befolyása nem volt annak, hogy a feljelentésben foglalt állításoknak mi volt a pontos tartalma. A felperes nem bizonyította, hogy az eljáró bírósági titkár kifejezetten az ő személyére tekintettel szándékosan idézte pontatlanul a feljelentésben foglaltakat. Egyetértett az elsőfokú bíróság az alperes azon védekezésével, hogy a végzést meghozó bírósági titkárnak

semmiféle érdeke nem fűződhetett ahhoz, hogy az indokolás feljelentést ismertető része pontatlan legyen. Az időpont, a helyszín és az igeidő helyes megjelölése esetén is ugyanez a döntés született volna, hiszen a feljelentettek ellen indult büntetőeljárást a bíróság elkésztettség miatt szüntette meg. A felperes nem bizonyított olyan személyiségi jogi sérelmet okozó jogellenes magatartást, amit az alperes megvalósított volna. Jogellenes magatartás hiányában pedig a felperes személyhez fűződő joga nem sérülhetett. Szükségtelennek tartotta az alapügyben eljáró bírósági titkár, valamint a feljelentésben szereplő feljelentettek tanúként történő meghallgatását, mivel a kereset a beszerzett iratok alapján érdemben elbírálható volt. Rámutatott, a bíróságnak a 7. sorszámú végzésben foglaltakat kellett vizsgálnia, nem pedig azt, hogy a feljelentésben szereplő cselekmény pontosan hogyan történt. Rámutatott, a Pp. nem írja elő a bíróság számára, hogy a felperest kioktassa az eseti gondnok intézményéről, másrészt néhai **P.T-né** I. rendű felperes cselekvőképessége a perindítás ügycsoport vonatkozásában nem került korlátozásra. A 28. sorszámú jogerős, az I. rendű felperes vonatkozásában a pert megszüntető végzésében már kifejtette, hogy a kereset megindításakor a II. rendű felperes az I. rendű felperesnek hozzátartozója nem volt, a perindítás ügycsoportra gondnokként kirendelésre nem került sor. Így **P.T-né** nevében meghatalmazottként, gondnokként pert joghatályosan nem indíthatott. **P.T-né** kifejezett nyilatkozatának hiányában pedig nem állapítható meg, hogy **P.T-né** a saját nevében pert kívánt indítani a alperes neve alperes ellen. Joghatályos perindítás hiányában pedig jogutódlásnak nincs helye. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a pervesztes felperest kötelezte a le nem rótt illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Jogi **képviselője** útján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a felperes kereseti kérelmének adjon helyt és az alperest kötelezze perköltség viselésére, a felperes perköltségfizetési kötelezettségét mellőzze.

Kérte, hogy a felperes elektronikus úton előterjesztett fellebbezését a hozzácsatolt és egyidejűleg benyújtott beadványát annak csatolt mellékleteként értékelje a bíróság, amelyek a felperes azon szempontjait tartalmazzák, hogy a fellebbezett ítélet érdemi megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. Álláspontja szerint az elsőfokú érdemi határozat nem helytálló ténybeli és jogi következtetésen alapul, amelynek megalapozottságát a határozat egészére kiterjedően vitatta. Az elsőfokú ítélet nézete szerint azon a téves ténybeli és jogi következtetésen alapul, amely szerint a felperes által sérelmezett határozatban foglaltak által a többszörös elírás ellenére, valamint annak kijavítására figyelemmel nem sérültek a felperes személyiségi jogai. Álláspontja szerint azon megalapozott ténybeli és jogi következtetés vonható le a perben, hogy a felperes által sérelmezett magatartás objektíve alkalmas a felperes személyiségi jogainak megsértése megvalósítására, amely egyfelől a közokiratokkal szemben támasztott jogszabályi követelményekből is megállapítható. Elvárható követelmény egy hatóság által hivatali jogkörben készített közokirattal szemben, hogy az nem keltheti azt a látszatot, mintha a felperes valamely jogellenes magatartást vagy tevékenységet valósított volna meg. A jóhírnévhez és a becsülethez fűződő személyiségi jogokat a Ptk. nevesíti a személyiségi jogok tiszteletben tartását általános érvényű kötelezettségként rögzítve. Idézte a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját. Jelen esetben a felperes által sérelmezett, a valóságban soha el nem hangzott kijelentés múlt és jelen időben is rögzítésre került a sérelmezett bírósági határozatban, amely azt a látszatot kelti igen nyomatékosan, mintha a felperes nem jogszerű magatartást tanúsított volna. Erről az eljárás résztvevői nyilvánvalóan tudomást szereztek, ezáltal az eljárás érdemi lefolytatásától függetlenül sérültek a felperes jóhírnévhez és a becsülethez kapcsolódó személyiségi jogai. Mivel a személyiségi jogsértés megállapítható, a jogsértés bírósági megállapítása iránti igény megalapozottnak tekinthető.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása során

megalapozott, a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott. A perbeli bizonyítékokat megfelelően értékelte, abból helyesen állapította meg a kereset elbírálása szempontjából releváns tényállást, okszerűen vonta le a keresetet elutasító érdemi döntést, amelyet kellően meg is indokolt. Az elsőfokú eljárás során előadott nyilatkozatait változatlanul fenntartotta. A felperes nem adta elő, hogy a másodfokú határozat megváltoztatását mennyiben és mi okból kéri megváltoztatni, fellebbezésre okot adó érdemi tényre nem hivatkozik, csak az elsőfokú eljárásban előadott okfejtését ismétli. A fellebbezés tartalma szerint a fellebbezés indoka az, hogy a felperes nem ért egyet az elsőfokú ítéletben foglaltakkal. Az alperes álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen rögzítette. A 7. sorszámú végzésben pontatlanságok elírások voltak, de a Be. 261. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően azokat kijavítás útján az alperes korrigálta, azok személyiségi jogsértést nem valósítanak meg. A felperes nem bizonyította, hogy a pontatlan megfogalmazás kifejezetten a személyére tekintettel történt. Helytálló volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperes olyan személyiségi jogi sérelmet nem bizonyított, amit az alperes megvalósított volna. Jogellenes magatartás hiányában pedig a felperes személyiségi joga nem sérült. Mindezekre tekintettel kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából releváns bizonyítást lefolytatta, a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályokat felhívta, érdemi döntése is helyes volt. Olyan lényeges eljárási szabályt sem sértett, ami az elsőfokú eljárás megismétlését, a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokolná, ilyen okot a felperes fellebbezésében nem hozott fel. A felperes az elsőfokú bíróság 27.P.20.821/2017/28-II. számú végzése ellen fellebbezést nem terjesztett elő, az első fokon jogerőre emelkedett.

A perben nem volt vitás, hogy alperes az 1.Bpk.22.898/2016/7. számú végzésben a feljelentés kiegészítés tartalmát tévesen ismertette, ez azonban önmagában nem jelenti a személyiségi jog megsértését.

A Ptk. 2:45. § (1) bekezdés szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, a felperes személye ellen irányuló közvetlen támadás hiányában személyiségi jogsértésről nem lehet szó, egyes eljárási szabálysértések önmagukban a személyiségi jog sérelmét nem eredményezik. A kereset azonban nem azért alaptalan, mert a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és nem igazolta, hogy alperes kifejezetten a felperes személyére tekintettel szándékosan idézte a felperes beadványát pontatlanul. Az ügy megítélésénél abból kellett kiindulni, hogy a bírósági határozatban foglalt megállapítás személyiségi jogi sérelmet csak akkor valósít meg, ha az az eljárás kereteit meghaladó, azon kívül eső, szükségtelen, egyben jogsértő kijelentést tartalmaz. Az utóbb tévesnek bizonyuló ítéleti vagy egyéb határozatba foglalt megállapítások nem alapoznak meg személyiségi jogsértést, ha az eljárás keretei között maradtak és sértő, bántó megfogalmazásról nincs szó (Pfv.21.423/2014/4.). Jelen esetben az 1.Bpk.22.898/2016/7. számú végzés indokolásában a felperes személyét érintő közlések bár tévesek voltak, mert a felperes által előterjesztett feljelentés tartalmát helytelenül idézték, azt azonban az alperes egyrészt kijavítás útján orvosolta. Másrészt a felperes által sérelmezett mondatrészek tartalmukban az eljárással össze nem függő, becsmérő, indokolatlanul megalázó tartalmat nem

hordoztak, a felperes jóhírnevének, becsületének védelmére ezért a polgári jogi eszközök nem alkalmazhatóak, mert a felperes becsülete, jóhírneve, ekként személyiségi joga sem sérült.

A fent kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta, a másodfokú eljárás során pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 14. § alapján a le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2019. november 19.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghegy dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Hegedűs Mária s.k.
bíró